

Besluit maatschappelijke ondersteuning gemeente Katwijk 2015

Het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Katwijk; gelet op de artikelen 11, vierde en vijfde lid, 12, tweede en derde lid, 13, tweede lid, 15 en 19, vierde lid van de Verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Katwijk 2015;

besluit vast te stellen het Besluit maatschappelijke ondersteuning gemeente Katwijk 2015

Artikel 1. Hoogte persoonsgebonden budget (pgb)

1. De hoogte van een pgb:
 - a. wordt bepaald aan de hand van een door de cliënt opgesteld plan over hoe hij het pgb gaat besteden;
 - b. is toereikend om veilige, doeltreffende en kwalitatief goede diensten, hulpmiddelen, woningaanpassingen en andere maatregelen die tot de maatwerkvoorziening behoren, van derden te betrekken, en wordt indien nodig aangevuld met een vergoeding voor onderhoud en verzekering, en bedraagt niet meer dan de kostprijs van de in de betreffende situatie goedkoopst adequate voorziening in natura.
2. De hoogte van een pgb voor:
 - a. een zaak wordt bepaald op ten hoogste de kostprijs van de zaak die de aanvrager op dat moment zou hebben ontvangen als de zaak in natura zou zijn verstrekt. Als de naturaverstrekking een tweedehands voorziening betreft, wordt de kostprijs daarop gebaseerd, met een looptijd gelijk aan de verkorte termijn waarop de zaak technisch is afgeschreven, rekening houdend met onderhoud en verzekering. Als de naturaverstrekking een nieuwe voorziening betreft, wordt de kostprijs daarop gebaseerd, rekening houdend met een eventueel door de gemeente te ontvangen korting en rekening houdend met onderhoud en verzekering;
 - b. begeleiding bij de huishouding door een persoon die niet werkzaam is via een daartoe gekwalificeerde instelling wordt bepaald per uur tot een maximum van € 18,75 per uur;
 - c. begeleiding bij de huishouding door een persoon werkzaam via een daartoe gekwalificeerde instelling wordt per uur tot een maximum van € 25,00;
 - d. individuele begeleiding door een niet daartoe opgeleid persoon wordt bepaald per uur op basis van het tarief per uur voor mantelzorgers in de Wet langdurige zorg tot een maximum van € 20,00 per uur;
 - e. individuele reguliere of gespecialiseerde begeleiding uitgevoerd door een daartoe opgeleide persoon:
 - 1°. die werkzaam is via een daartoe gekwalificeerde instelling wordt per resultaat voor reguliere of gespecialiseerde begeleiding maximaal bepaald op basis van de tarieven, zoals die onder de Algemene wet bijzondere ziektekosten (AWBZ) voor begeleiding individueel over 2014 van toepassing waren (zie bijlage).
 - 2°. die niet werkzaam is via een daartoe gekwalificeerde instelling wordt per resultaat voor reguliere of gespecialiseerde begeleiding maximaal bepaald op basis van de tarieven, zoals die onder de Algemene wet bijzondere ziektekosten (AWBZ) voor begeleiding individueel over 2014 van toepassing waren met een korting van 20% (zie bijlage).
 - f. (reguliere) begeleiding groep of dagbesteding met laag intensieve ondersteuning uitgevoerd door (vrijwilligers met ondersteuning van) een beroepskracht dan wel een daartoe gekwalificeerde instelling wordt per resultaat maximaal bepaald op basis van het tarief per resultaat voor dergelijke begeleiding in natura door daartoe opgeleide personen werkzaam bij een door de gemeente gecontracteerde instelling (zie bijlage);
 - g. gespecialiseerde dagbesteding met hoog intensieve ondersteuning uitgevoerd door daartoe opgeleide personen dan wel een daartoe gekwalificeerde instelling wordt per resultaat maximaal bepaald op basis van het tarief per resultaat voor dergelijke begeleiding in natura door daartoe opgeleide personen werkzaam bij een door de gemeente gecontracteerde instelling (zie bijlage);
 - h. kortdurend verblijf- en respijtzorg door een daartoe gekwalificeerde instelling dan wel door daartoe opgeleide personen wordt maximaal bepaald op € 102,00 per etmaal voor instellingen en op € 81,60 per etmaal voor personen;
 - i. vervoer van en naar de dagbesteding wordt bepaald op € 20,16 per etmaal voor rolstoelvervoer en € 7,24 per etmaal voor overig vervoer.
3. Een cliënt aan wie een pgb wordt verstrekt, kan diensten, hulpmiddelen, woningaanpassingen en andere maatregelen onder de volgende voorwaarden betreffende het tarief, betrekken van een persoon:

- a. waarbij deze persoon maximaal het op grond van de Wet langdurige zorg geldende pgb-uurtarief voor hulp van niet-professionele zorgverleners krijgt betaald voor zijn diensten, en
- b. waarbij tussenpersonen of belangenbehartigers niet uit het pgb worden betaald.

Artikel 2. Bijdrage voor maatwerkvoorzieningen of pgb's

Voor de volgende maatwerkvoorzieningen wordt geen eigen bijdrage geïnd:

- a. rolstoel;
- b. verhuiskostenvergoeding;
- c. een voorziening in gemeenschappelijke ruimten van wooncomplexen;
- d. een collectieve voorziening in het kader van vervoer;
- e. een vergoeding voor auto-, taxi- of rolstoeltaxikosten in de zin van dit Besluit;
- f. voorziening voor een belanghebbende jonger dan 18 jaar met uitzondering van woningaanpassingen.

Artikel 3. Tegemoetkoming voor kosten auto, taxi, rolstoeltaxi en verhuiskosten

De tegemoetkoming voor:

- a. taxikosten bedraagt jaarlijks € 3.300;
- b. rolstoeltaxikosten bedraagt jaarlijks € 4.050,00;
- c. autokosten vergoeding bedraagt jaarlijks € 630,00 per jaar;
- d. verhuiskosten bedraagt € 2.586,00.

Artikel 4. Kwaliteitseisen maatschappelijke ondersteuning

1. De persoon of instelling die de ondersteuning in het kader van het pgb uitvoert, voldoet aan de van toepassing zijnde wet- en regelgeving en voldoet aan de voorwaarden die de gemeente stelt aan de voorziening.
2. De persoon of instelling die de ondersteuning in het kader van het pgb uitvoert, garandeert dat de uitvoering in overeenstemming zal zijn met de geldende en gangbare zorgvuldigheidsmaatstaven.

Artikel 5. Waardering mantelzorgers

De jaarlijkse blijk van waardering voor mantelzorgers van cliënten in de gemeente bestaat uit een financiële tegemoetkoming van € 100,00. De financiële tegemoetkoming wordt verstrekt onder de voorwaarden, als opgenomen in de Nadere regels blijk van waardering Mantelzorgers.

Artikel 6. Betrekken van ingezetenen bij beleid

1. Het college stelt, zoals aangegeven in artikel 20 van de Verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Katwijk 2015, ingezetenen vroegtijdig in de gelegenheid voorstellen voor het beleid betreffende maatschappelijke ondersteuning te doen, advies uit te brengen bij de besluitvorming over verordeningen en beleidsvoorstellen betreffende maatschappelijke ondersteuning, en voorziet hen van ondersteuning om hun rol effectief te kunnen vervullen.
2. Het college zorgt ervoor, zoals aangegeven in artikel 20 van de Verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Katwijk 2015, dat ingezetenen kunnen deelnemen aan periodiek overleg, waarbij zij onderwerpen voor de agenda kunnen aanmelden, en dat zij worden voorzien van de voor een adequate deelname aan het overleg benodigde informatie en ondersteuning.
3. Het college maakt daarbij gebruik van de binnen de gemeente fungerende Adviesraad Sociaal Domein, waarin de hiervoor onder 1. en 2. beschreven activiteiten zijn belegd.
4. Afhankelijk van specifieke onderwerpen gaat het college de dialoog aan met andere groeperingen en/of organisaties dan de Adviesraad Sociaal Domein die specifieke en waardevolle kennis kunnen delen. Naast groeperingen kunnen ook individuele burgers of belangenbehartigers van individuen gevraagd worden mee te denken over te vormen beleidskaders.

Artikel 7. Indexering

Het college kan jaarlijks per 1 januari de in het kader van het Besluit maatschappelijke ondersteuning geldende bedragen verhogen of verlagen aan de hand van de prijsindex voor de gezinsconsumptie of aan de hand van de ontwikkelingen van het minimumloon, bedoeld in artikel 8 eerste lid onderdeel a van de Wet minimumloon en minimumvakantiebijslag, zoals bepaald in artikel 3.8 van Uitvoeringsbesluit Wmo 2015.

Artikel 8. Inwerkingtreding en citeertitel

1. Dit besluit treedt in werking op 1 januari 2015.
2. Dit besluit wordt aangehaald als: Besluit maatschappelijke ondersteuning gemeente Katwijk 2015.

Bijlage: pgb tarieven Begeleiding

Begeleiding individueel

Tarieven Begeleiding individueel Wlz 2016 (maximaal) van toepassing voor:

- reguliere individuele begeleiding via een gekwalificeerde instelling
- gespecialiseerde individuele begeleiding via een gekwalificeerde instelling

De hoogte van het pgb wordt maximaal per 4 weken:

Klasse	Regulier begeleiding (individueel) via instelling Gespecialiseerde begeleiding (individueel) via instelling
1	€ 145,46
2	€ 436,37
3	€ 800,12
4	€ 1236,63
5	€ 1673,00
6	€ 2109,44
7	€ 2618,64
8	€ 3273,23

Voor **reguliere begeleiding (individueel) en gespecialiseerd begeleiding (individueel) door personen die niet werkzaam zijn via een gekwalificeerde instelling is een korting toegepast van 20%** op het tarief reguliere begeleiding individueel

De hoogte van het pgb wordt maximaal per 4 weken:

Klasse	Regulier begeleiding (Individueel) Gespecialiseerde begeleiding (individueel)
1	€ 116,37
2	€ 349,10
3	€ 640,10
4	€ 989,30
5	€ 1.338,40
6	€ 1.687,55
7	€ 2.094,91
8	€ 2.618,58

Dagbesteding

Voor de hoogte van het pgb voor dagbesteding zijn de tarieven van toepassing die met aanbieders van zorg in natura zijn overeengekomen. Per 4 weken is dat:

Klasse	Regulier dagbesteding	Gespecialiseerde D agbesteding
1	€ 62,70	€ 94,35
2	€ 188,09	€ 283,05
3	€ 313,49	€ 471,74
4	€ 438,88	€ 660,44
5	€ 564,28	€ 849,14
6	€ 689,67	€ 1.037,84
7	€ 815,07	€ 1.226,53
8	€ 940,46	€ 1.415,23
9	€ 1.065,86	€ 1.603,93

Onder Reguliere begeleiding (individueel) valt:

H300 Begeleiding, H150 Begeleiding extra en H305 Begeleiding zorg op afstand aanvullend. In deze categorie valt ook de persoonlijke verzorging (o.a. H126), maar is gezien het lage aandeel in de dienst buiten de berekening van het tarief gelaten.

Onder Gespecialiseerde begeleiding (individueel) valt:

H152 Begeleiding speciaal 1 (nah) (p/u.) en H153 Gespecialiseerde begeleiding (psy) (p/u.).

Onder Reguliere dagbesteding valt:

H531 Dagactiviteit basis (p/clt.p/dg.dl.), H811 Dagactiviteit VG licht en H831 Dagactiviteit LG licht.

Onder Gespecialiseerde dagbesteding valt:

H800 Module cliëntkenmerk (som-ondersteunend), H533 Module cliëntkenmerk (PG) (p/clt.p/dg.dl.), H812 Dagactiviteit VG midden, H813 Dagactiviteit VG zwaar, H832 Dagactiviteit LG midden en H833 Dagactiviteit LG zwaar

Genoemde bedragen zijn exclusief BTW omdat ervan uitgegaan wordt dat per 1 januari 2015 alle genoemde diensten vrijgesteld zijn daarvan. Als een of meer genoemde diensten niet zijn vrijgesteld van BTW dan worden de tarieven aangepast.

De klassen voor Reguliere of Gespecialiseerde Begeleiding zijn als volgt bepaald:

klasse 1: 0 – 1,9 uur per week

klasse 2: 2 – 3,9 uur per week

klasse 3: 4 – 6,9 uur per week

klasse 4: 7 – 9,9 uur per week

klasse 5: 10 – 12,9 uur per week

klasse 6: 13 – 15,9 uur per week

klasse 7: 16 – 19,9 uur per week

klasse 8: 20 – 24,9 uur per week

Voor dagbesteding zijn de klassen vastgesteld in termen van dagdelen.

klasse 1: een dagdeel per week

klasse 2: twee dagdelen per week

klasse 3: drie dagdelen per week

klasse 4: vier dagdelen per week

klasse 5: vijf dagdelen per week

klasse 6: zes dagdelen per week

klasse 7: zeven dagdelen per week

klasse 8: acht dagdelen per week

klasse 9: negen dagdelen per week

Toelichting

Artikelsgewijze toelichting

Enkel die bepalingen die nadere toelichting behoeven, worden hieronder behandeld.

Artikel 1. Hoogte persoonsgebonden budget (pgb)

Het eerste en tweede lid berusten op artikel 2.1.3, tweede lid, onder b, van de wet. Hierin staat op welke wijze de hoogte van een pgb wordt vastgesteld, waarbij geldt dat de hoogte toereikend moet zijn. In de memorie van toelichting (Kamerstukken II 2013/14, 33 841, nr. 3, blz. 39) is vermeld dat de gemeente bijvoorbeeld kan bepalen dat het pgb niet hoger mag zijn dan een percentage van de kosten die voor de gemeente verbonden zijn aan het verlenen van adequate ondersteuning in natura. Gemeenten hebben daarmee ook de mogelijkheid om differentiatie aan te brengen in de hoogte van het pgb. Gemeenten kunnen verschillende tarieven hanteren voor verschillende vormen van ondersteuning en voor verschillende typen hulpverleners. Gemeenten kunnen bij het vaststellen van tarieven bijvoorbeeld onderscheid maken tussen ondersteuning die wordt geleverd door het sociale netwerk, door hulpverleners die werken volgens de kwaliteitsstandaarden en hulpverleners die dat niet doen (zoals werkstudenten, zzp'ers zonder diploma's e.d.).

Een aanvraag voor een pgb kan geweigerd worden voor zover de kosten van het pgb hoger zijn dan de kosten van de maatwerkvoorziening (artikel 2.3.6, vijfde lid, onder a, van de wet). De situatie waarin het door de cliënt beoogde aanbod duurder is dan het aanbod van het college betekent dus niet bij voorbaat dat het pgb om die reden geheel geweigerd kan worden. Cliënten kunnen zelf bijbetalen wanneer het tarief van de door hen gewenste aanbieder duurder is dan het door het college voorgestelde aanbod. Het college kan het pgb slechts weigeren voor dat gedeelte dat duurder is dan het door het college voorgestelde aanbod. Dit kan zich bijvoorbeeld voordoen doordat de gemeente vanwege inkoopvoordelen maatwerkvoorzieningen al snel goedkoper zal kunnen leveren dan wanneer iemand zelf ondersteuning inkoop met een pgb. Daarbij kan gedacht worden aan vervoers- of opvangvoorzieningen.

Een pgb is gemiddeld genomen ook goedkoper dan zorg in natura omdat er minder overheadkosten hoeven te worden meegerekend. De maximale hoogte van een pgb is in de verordening begrensd op de kostprijs van de in de betreffende situatie goedkoopst adequate door het college ingekochte maatwerkvoorziening in natura.

Het tweede lid geeft regels voor de wijze van berekening van de hoogte van de bedragen voor pgb's voor afzonderlijke maatwerkvoorzieningen. In lid 2 onder a is geregeld dat het pgb ten hoogste bestaat uit het bedrag dat de tegenwaarde is van de zaak die de belanghebbende op dat moment ontvangen zou hebben als deze in natura zou zijn verstrekt. In geval dat de gemeente een voorziening in natura huurt, wordt een bedrag beschikbaar gesteld gelijk aan de huurprijs inclusief de eventueel daarin opgenomen kosten van onderhoud en reparatie. Hiermee wordt belanghebbende dan in principe geacht om de voorziening aan te kunnen schaffen en daarmee is de goedkoopst-adequate voorziening gegarandeerd. Indien men met dat bedrag de voorziening wil aanschaffen, kan zo nodig een lening worden aangegaan met daarbij o.a. het betreffende huurbedrag als bedrag voor aflossing en rente.

Bij de onderdelen b tot en met h maakt de gemeente onderscheid tussen welke persoon de ondersteuning levert. Er worden twee verdelingen gemaakt:

- een pgb voor een opgeleid persoon en een niet opgeleid persoon en/of
- een pgb voor een persoon die wel en die niet voor een daartoe gekwalificeerde instelling werkt.

Bij begeleiding bij de huishouding wordt onderscheid gemaakt tussen situaties dat er met een pgb hulp ingehuurd wordt bij daartoe gekwalificeerde instellingen en situaties waarin met een pgb hulp ingehuurd wordt bij een individueel persoon. In beide gevallen zal, op basis van jurisprudentie van de Centrale Raad van Beroep, een bedrag beschikbaar gesteld moeten worden dat voldoende is om de hulp in te huren.

Voor de persoon onder b geldt dat het tarief is vastgesteld door middel van een ophoging van het tarief zoals dat in 2014 gold voor hulp bij het huishouden categorie 2 uitgevoerd door een persoon die niet werkzaam is via een instelling. Voor de situaties waarin bij begeleiding bij de huishouding met een pgb hulp ingehuurd wordt bij een individueel persoon moet voor een adequaat bedrag minstens gedacht worden aan het wettelijk minimumloon. Uit het begrip 'inhuren' vloeit voort dat er sprake moet zijn van een zakelijke relatie tussen de hulpbehoevende en de hulpverlener. Dit moet expliciet tot uitdrukking komen in bijvoorbeeld een (volwaardige) schriftelijke arbeidsovereenkomst, een (volwaardige) schriftelijke overeenkomst opdrachtgever – opdrachtnemer dan wel anderszins genoegzaam, ter beoordeling door het college, aangetoond worden. Eerst dan kan een persoonsgebonden budget toegekend worden. Zo kan in deze bijvoorbeeld, voor de toekenning van een pgb, niet volstaan worden met hulp die wordt

geboden door bijvoorbeeld bloed- en aanverwanten (in de eerste graad), waaronder (schoon)dochters en (schoon)zonen, zonder dat aan deze eisen (volledig) is voldaan.

Voor het inhuren met een pgb voor begeleiding bij de huishouding via een daartoe gekwalificeerde instelling is het bedrag waarvoor instellingen door de gemeente gecontracteerd zijn om hulp in natura te bieden het uitgangspunt. Van dat bedrag staat immers vast dat daarmee hulp bij een daartoe gekwalificeerde instelling ingehuurd kan worden. In principe is dat bedrag daarmee dus adequaat en toereikend.

Bij Begeleiding (inclusief Kortdurend Verblijf) is aangesloten bij de goedkoopst adequate tarieven (zie bijlage). Dit kunnen maximaal de pgb-tarieven begeleiding onder de Wet langdurige zorg (Tarieventabel 2016 persoonsgebonden budget Wlz) zijn of de tarieven zoals die in natura met de leveranciers zijn overeengekomen. In de tariefstelling wordt een onderscheid gemaakt tussen een opgeleid persoon en een niet opgeleid persoon. Voor een niet opgeleid persoon die individuele begeleiding uitvoert geldt het bepaalde onder d. Dit zou een mantelzorger kunnen zijn of iemand uit het sociale netwerk van de cliënt. Uitgangspunt hierbij blijft dat dit waar mogelijk als voorliggende voorziening gezien wordt en om die reden onbetaald verricht wordt.

Voor de pgb tarieven voor een opgeleid persoon/ beroepskracht die niet werkt via een daartoe gekwalificeerde instelling geldt dat het gangbare praktijk is dat deze circa 20% lager kunnen liggen dan tarieven waarmee vergelijkbare zorg in natura wordt ingekocht. Dat heeft ermee te maken dat er minder overheadkosten hoeven te worden mee berekend. Dit komt terug in de maximale hoogte van een pgb bij reguliere of gespecialiseerde begeleiding en kortdurend verblijf / respijtzorg. Het pgb is aan maxima gebonden. Hiermee wordt bewerkstelligd dat niet méér vergoed wordt dan de daadwerkelijke kosten die belanghebbende maakt, voor zover deze lager liggen dan het maximum. Belanghebbende moet in dat kader inzichtelijk maken wat de concrete kosten zijn, voordat het pgb wordt uitbetaald.

Ten aanzien van het derde lid is van belang dat in de nota naar aanleiding van het verslag (Kamerstukken II 2013/14, 33 841, nr. 34) de regering heeft aangegeven dat onder genoemde personen het sociale netwerk inclusief mantelzorgers kunnen vallen. Wel is de regering van mening dat de beloning van het sociale netwerk in elk geval beperkt moet blijven tot die gevallen waarin het de gebruikelijke hulp overstijgt en dit aantoonbaar tot betere en effectievere ondersteuning leidt en aantoonbaar doelmatiger is. Overeenkomstig de huidige Wmo-praktijk met betrekking tot informele hulp wordt hierbij in ieder geval gedacht aan diensten (zorg van mantelzorgers bijvoorbeeld). Informele hulp bij hulpmiddelen, woningaanpassingen en andere maatregelen is minder goed denkbaar. Ingeval ook hiervoor een pgb wordt aangevraagd is voor gemeenten van belang dat slechts een pgb wordt verstrekt indien naar het oordeel van het college is gewaarborgd dat de in te kopen diensten, hulpmiddelen, woningaanpassingen en andere maatregelen veilig, doeltreffend en cliëntgericht worden verstrekt (artikel 2.3.6, tweede lid, onder c, van de wet).

Bij het beoordelen van de kwaliteit als bedoeld in artikel 2.3.6, tweede lid, onder c, van de wet weegt het college mee of de diensten, hulpmiddelen, woningaanpassingen en andere maatregelen in redelijkheid geschikt zijn voor het doel waarvoor het persoonsgebonden budget wordt verstrekt (artikel 2.3.6, derde lid, van de wet).

Artikel 2. Bijdrage voor maatwerkvoorzieningen of pgb's

In een aantal gevallen mag op grond van de geldende regelgeving geen eigen bijdrage worden geheven dan wel wordt dit niet opportuun geacht. Dit artikel geeft hier nadere invulling aan.

Een eigen bijdrage voor een rolstoel (in natura dan wel met een persoonsgebonden budget) is gezien (de totstandkoming van) het Uitvoeringsbesluit Wmo 2015 niet toegestaan.

Ook aan de verhuiskostenvergoeding hoeft door belanghebbende niet meebetaald te worden. Dit om te voorkomen, dat dit een drempel voor belanghebbende opwerpt om mee te werken aan het goedkoopst-adequate resultaat.

Een voorziening in een gemeenschappelijke ruimte van een wooncomplex wordt in de regel niet verstrekt. Dit omdat de voorzieningen op grond van de wet in hoofdzaak zijn gericht op het individu en op diens eigen woonruimte. Van een voorziening in een gemeenschappelijke ruimte kunnen ook anderen gebruik maken. Deze kunnen daarmee ook ten goede komen van andere personen met een beperking. Om die reden wordt in dat geval bij de individuele belanghebbende geen eigen bijdrage geheven.

Belanghebbende blijft eveneens gevrijwaard van een financiële claim op zijn inkomen bij een collectieve voorziening in het kader van vervoer en bij het verstrekken van een tegemoet-koming voor vervoer op basis van artikel 4 van dit Besluit.

Artikel 3. Tegemoetkoming voor kosten taxi, rolstoeltaxi en verhuiskosten

De tegemoetkoming wordt op grond van artikel 17 van de Verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Katwijk 2015 op aanvraag verstrekt.

Er is geen directe relatie tussen de hoogte van de tegemoetkoming meerkosten en de kosten van het geval waarop de tegemoetkoming betrekking heeft.

Toelichting artikel 3 a tot en met c:

Met de tegemoetkoming voor vervoer wordt belanghebbende in staat geacht een vervoersbehoefte van minimaal 1500 kilometer per jaar in te kunnen vullen. Dit is in overeenstemming met de daarover gevormde jurisprudentie van de Centrale Raad van Beroep. De tegemoetkoming wordt op declaratiebasis uitbetaald.

Voor vervoer met de (eigen) auto wordt een kilometerprijs gehanteerd van € 0,42. Met dit bedrag wordt belanghebbende geacht niet alleen de variabele kosten voor het gebruik van de (eigen) auto te kunnen dekken, maar ook de vaste kosten zoals onderhoud en reparatie, verzekeringen, belastingen en afschrijving. Een 'besparingsbedrag' van ongeveer € 0,07 per kilometer wordt hierbij buiten beschouwing gelaten. Dit is het bedrag per kilometer aan algemene kosten, verbonden aan het (regulier) openbaar vervoer, dat bij vervoer met een vergoeding vanuit de Wmo 2015 wordt bespaard.

Voor vervoer met een taxi wordt een (all in) kilometerprijs van € 2,20 gehanteerd en voor vervoer met een rolstoeltaxi van € 2,70. Deze prijs vindt zijn oorsprong in de Wet personen-vervoer 2000, op basis waarvan deze bedragen golden als maximumtarieven per kilometer, exclusief het instaptarief en het wachttarief voor de (rolstoel)taxi.

Inmiddels is de maximale tariefstelling op basis van deze wet gewijzigd. Vanaf 1 oktober 2011 geldt een andere systematiek. Deze systematiek is als volgt.

De nieuwe ritprijs bestaat uit 3 delen:

- een starttarief;
- een prijs per gereden kilometer;
- een prijs voor de duur van de rit.

In de onderstaande tabel staan de maximumtarieven die taxiondernemingen mogen hanteren.

Tabel Maximum tarieven taxi's per 1.1.2015

Soort taxi vervoer	Maximum starttarief	Maximum km tarief	Maximum tijdtarief per minuut
Personenauto (max 4 pers)	€ 2,95	€ 2,17	€ 0,36
Busje (5 – 8 personen)	€ 6,00	€ 2,73	€ 0,41

Wachttarief taxi

De chauffeur kan een wachttarief in rekening brengen als u dat met hem voorafgaand aan de taxirit bent overeengekomen. Bijvoorbeeld voor het wachten tijdens een bezoek aan een café of als een vergadering uitloopt.

Taxitarieven vergelijken

De tarieven moeten aan de buitenkant van de taxi goed leesbaar zijn. Daartoe moet een tariefkaart achter een van de ramen van de taxi zijn bevestigd. De kaart moet ook in de taxi goed leesbaar zijn.

Vaste ritprijs:

Een taxichauffeur mag u een vaste ritprijs aanbieden. Ook mag hij voor aanvullende diensten een toeslag rekenen, bijvoorbeeld voor het dragen van uw koffers. De toeslag is echter alleen toegestaan als u hierover voorafgaand aan de rit afspraken maakt met de taxichauffeur of het taxibedrijf.

Gezien de marktwerking en de concurrentie in de taxiwereld wordt er echter van uit gegaan dat met de bedragen van € 2,20 en € 2,70 per kilometer nog voldaan wordt aan het compensatiebeginsel van de Wmo 2015 en dat de klant met deze vergoeding nog in staat is om 1.500 kilometers te reizen.

In dit artikel staat het bedrag dat maximaal als tegemoetkoming wordt verstrekt. Een combinatie met andere (vervoers)voorzieningen kan leiden tot een lagere tegemoetkoming. Dit wordt verder uitgewerkt in de Beleidsregels maatschappelijke ondersteuning gemeente Katwijk 2015.

artikel 3 onder d

Een verhuiskostenvergoeding wordt verstrekt als een woning gezien de beperkingen van betrokkene niet of niet volledig aan te passen valt of als de aanpassingen dermate duur zijn dat verhuizen het

goedkoopst adequaat is. Hierbij wordt rekening gehouden met de grens van het primaat van verhuizing van € 10.000,00. Dat wil zeggen dat als de noodzakelijke aanpassingen duurder zijn dan € 10.000,00 dan wordt in de regel een verhuiskostenvergoeding verstrekt als er ook de intentie is om te verhuizen.

Artikel 4. Kwaliteitseisen maatschappelijke ondersteuning

Dit artikel is een uitwerking van het bepaalde in artikel 13 lid 2 van de Verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Katwijk 2015.

Artikel 5. Waardering mantelzorgers

Dit artikel is een nadere uitwerking van artikel 15 van de Verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Katwijk 2015. Naast deze blijkt van waardering voor de mantelzorgers met een mantelzorgcompliment ondersteunt de gemeente meerdere activiteiten die gericht zijn op het ontlasten of ondersteunen van de mantelzorger.

Artikel 7. Indexering

Bepaalde bedragen zullen jaarlijks aangepast worden zonder dat het college hier iets voor hoeft te doen. Het Ministerie voor Volksgezondheid, Welzijn en Sport zal de bedragen jaarlijks aanpassen. Het college is op basis van dit artikel ook bevoegd (eigen) bijdragen aan te passen. Dit gebeurt op basis van de Consumenten Prijsindex van het Centraal Bureau voor de Statistiek (CBS).

Om deze reden is het voor de hand liggend alle bedragen in het gemeentelijk Besluit maatschappelijke ondersteuning op te nemen, zodat de bedragen snel en gemakkelijk aan te passen zijn.